

τρία τετάρτια στήν Κοστέρα / τὸ λεγόμενον τοῦ "Αραρα τὸ ὁποῖο τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιοῦ ὁλονοῦ ποὺ εἶχεν καὶ ἐποσσεντέρι / ζεν ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ αὐτοῦ κύρ Μιχάλη μὲ ὃ / λα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν του ποσσέσαν ἐκδύνοντας καὶ ἀποκδύνοντας ἀπὸ τὸν αὐτὸν πρᾶ / μα καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὥσάν νὰ μὴν ἤθελε τὸ ἔχειν ποτὲ παραδίδοντας τοῦτο / εἰς τὰς χεῖρας του νὰ τὸ κάμην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του τὸ ὁποῖο τετάρτιν τὸ / εἰρημένον ἀμπέλι ἔβαλα ἀποκοπτάδες καὶ ἐστιμάραν τον καὶ ἐπόκοψάν τον ρεάλια ἐνενήντα / ἦτοιν (νούμερο) 90/ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐνενήντα ἐβγάλασιν τὰ δεκοχτῶν βοῖβονταλίκιν ἔμεναν νέτα ρεά / λια ἐβδομήντα δύο ἦτοιν (νούμερο) 72/ οἱ ὁποῖοι ἀποκοπταὶ ὅπου ἐβάλασιν καὶ ἐπόκοψάν τον εἰσὶν ὁ κύρ / Βασίλης Μπαζαράς καὶ ὁ κύρ Ἀντώνιος ὁ Μολίρης καὶ ἐστιμάραν τον εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τὰ ὁποῖ / α ἐβδομήντα δύο ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ λεγομένου τετάρτιου καθομολογᾷ ἡ ἄνωθεν κερά Κα / τερίνια ἡ πουλήτρα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν / τοῦ κύρ Μιχάλην καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον μὴ ἔχοντας πλέα / ἡ αὐτὴν κερά Κατερίνια καμιᾶς λογῆς δικαίωμα εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βε / βαίωσιν καὶ στερέωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια τριάντα / πέντε ἦτοιν (νούμερο) 35/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ παρὼν πουλησία νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ / ἀνέκοπτον. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ —παπὰ Στέφανος Μελισσουργὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθι: —

/ —Σταυριανὸς Μιχαλίτζης μάρτυρας στᾷνωθε —

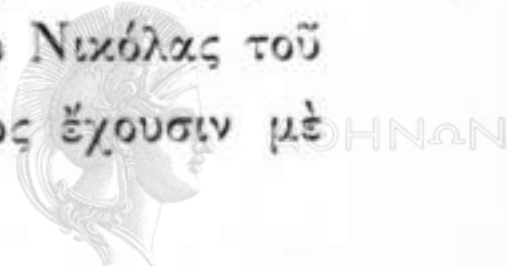
/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

161

Πώληση ἡμίσεως ἐξ ἀδιαιρέτου

φ. 94r-v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 3/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὸ ἓν μέρος ὁ κύρ Σταμάτης Γαλάτες τὸ δὲ / ἕτερον μέρος ὁ κουνιάδος του ὁ κύρ Νικόλας τοῦ Ἰωάννη Παπανικολόπουλου λέγοντας ὁ αὐτὸς / κύρ Νικόλας τὸ πὼς ἔχουσιν μὲ

τὴν ἀδελφὴν τοῦ τὴν κερά Σοφία τῇ γυναῖκα τοῦ ἄνωθεν / κὺρ Σταμάτην ἓνα κομ-
μάτι ἀμπέλι ἀπὲ γονικόν τος εἰς τὸ μέρος τῆς Τριμαλίας στὸν Μπλα / τὸ Ποταμόν
στὴν Καβαλοῦ σύνμπλιο τοῦ παπᾶ κυρ Ἰωάννη Κραβγᾶ καὶ παπᾶ κυρ Μάρκου /
καὶ Γεώργην Στρουμπέλου τὸ ὁποῖο ἀμπέλι εἶναι τὸ ἑμισὸν τῆς ἄνωθεν κερά Σοφίας
καὶ τὸ ἄλ / λο ἑμισὸν τοῦ ἀδελφοῦν τῆς τοῦ ρηθέντος κὺρ Νικόλα ὁ ὁποῖος κὺρ Νι-
κόλας τὸ αὐτὸν ἐ / μισὸν ἀμπέλιο ὅπου εἶχεν καὶ ἐποσσεντέριζεν μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν
ὅλον ἀμπέλιο / ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ κάθεν του καλὴ γνώμην καὶ μὲ ἴδιαν του βουλή
τὸ δίδειν καὶ παραδί / δει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ρηθέντος κουνιάδου του
τοῦ κυρ Σταμάτην Γαλάντε ο διὰ ρεάλ[ια]*.

162

Πώληση

φ. 94v

/ Φ 95

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ἐν μηνὶ Ἰουλίου 3/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος [νοτά] / ριου / ἐδῶ παρὼν / ὁ κὺρ Σταμάτης
Γαλάντες καὶ ὁ κουνιάδος του ὁ κυρ Νικόλας υἱὸς τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Παπανικολό-
πουλου [λέ] / γοντας τὰ αὐτὰ μέρην πῶς ἔχουσιν μὲ τίς κάτωθε ἓναν ἀμπέλιν εἰς
τὸ μέρος τῆς Τριμαλίας εἰς τὸν Μπλα[τὸ] / Ποταμόν στὴν Καβαλοῦ τὸ σύνμπλιο
τοῦ παπᾶ κυρ Μάρκου Ραυτόπουλου καὶ παπᾶ κυρ Ἰωάννη Κραυγᾶ [...] / Γεώργην
Στρουμπέλου στὸ ὁποῖο ἀμπέλιο μέσαν ὡς λέσιν ἔχειν ὁ Ἰωάννης ὁ Κόρακας ἀπὸ
τὴν Μποταμία[ν] / τὸ ἑμισὸν καὶ ὁ Ψαρογιάννης ἀπὸ τὴν Βουρβούρια τὸ ἄλλο τε-
τάρτιν καὶ τὸ ἄλλο τετάρτιν τοῦ ἄνωθεν / κὺρ Νικόλα καὶ τῆς ἀδελφῆς του τῆς
κερά Σοφίας τῆς γυναίκας τοῦ ἄνωθεν κὺρ Σταμάτη καὶ παίρ / νει τὴν ἐντριτία ἀπὸ
ὅλο τὸ πρᾶμα τὸ μοναστήριν τοῦ Μέγα Θεολόγου τῆς Πάτμου τὸ ὁ / ποῖο ἑμισὸν
τετάρτιν ὅπου εἶχεν καὶ ἐποσσεντέριζεν ὁ εἰρημένος κυρ Νικόλας μέσαν / εἰς τὸ αὐ-
τὸν πρᾶμα ἀπὲ τὴν σήμερον μὲ καλὴν του ὁρεξιν καὶ μὲ ἴδιαν του βουλή τὸ δίδειν /
καὶ παραδίδει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν κουνιάδου του τοῦ κὺρ Στα-
μάτην ο διὰ / ρεάλια δύο ἡμισυν ἤτοι (νούμερο) 2 1/2/ καθὼς ἀναμεταξύν τος
ἐταιριάσανσιν τὴν ὁποία / πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου τοῦ ἑμισοῦ
τετάρτιου τοῦ ἀμπελιοῦ τὰ δύο ἡμισυν ρεάλια καθομο / λογᾶ ὁ εἰρημένος πωλητῆς
ὁ κὺρ Νικόλαος πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ περίλαβέντα ἀπὸ τὰ / χέρια τοῦ κουνιάδου του

* Ὁλόκληρο τὸ κείμενο εἶναι διαγραμμένο μὲ τρεῖς πλάγιες εὐθεῖες.

